

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 26/3/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 024: Phật không dùng năng lực siêu nhiên để độ người

Năng lực siêu nhiên chính là năng lực của thần thông, thứ vốn có sẵn trong ta như lời Lục Tổ Huệ Năng từng nói: “*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp*”. Tự tánh vốn sẵn đầy đủ, đây là lời của tổ sư mà cũng là lời của Thích Ca Mâu Ni Phật. Vì sao Phật Bồ Tát có đầy đủ năng lực này, còn chúng ta thì không? Vì chúng ta đang bị phiền não che lấp thứ vốn có bên trong.

Phật biết ngọn nguồn nên không dùng thần thông mà dùng đức hạnh để giáo hóa chúng sanh. Tại sao Phật không dùng thần thông? Vì Ma không tu đức, không có đức hạnh, không thể trải qua một đời sống nghiêm túc nên họ thích dùng thần thông, thích dùng năng lực siêu nhiên để chiêu dụ con người.

Rất nhiều người lại tin vào năng lực siêu nhiên, chính vì thế mà họ bị gạt cả tiền lẫn tình. Vì sao họ bị lừa? Vì họ thích ỷ lại, thích nương nhờ, thích việc siêu nhiên, bên cạnh đó họ chỉ chú trọng ở bề ngoài mà không tự mình nỗ lực tu tập. Bản thân chúng ta hằng ngày tu hành niệm Phật nghe pháp nhưng phiền não vọng tưởng, tập khí xấu ác của chúng ta vẫn lay rây mãi, rất khó để đối trị, vẫn đang trực chờ cơ hội để dậy khởi. Vậy nếu ai đó nói có thể giúp chúng ta đối trị được, thì việc này có đáng tin hay không?

Cho nên nếu không tự thân tu tập, không trải qua đời sống nghiêm túc, ít muốn biết đủ, không tạo một rào cản thì sẽ không thể khống chế được các tập khí của chúng ta. Năng lực siêu nhiên, thần thông là việc riêng của một ai đó nhưng chính những điều này không thể giúp ích được cho bản thân họ và cho chúng ta. Phật từng nói thần thông không liên quan đến nghiệp lực, một khi nghiệp lực đến thì không cách gì tránh được.

Mục Kiều Liên là đệ tử thần thông bậc nhất của Phật Thích Ca Mâu Ni mà còn bị ngoại đạo lẫn đá đè chết và bầm thân của Ngài. Ngày vua Tỳ Lưu Ly đem quân sang tàn sát dòng họ Thích, Phật Thích Ca bị đau đầu ba ngày. Trong đời quá khứ, vua Tỳ Lưu ly là con cá to và binh sĩ của vua là những con cá nhỏ. Phật lúc ấy là một cậu bé đã gõ lên đầu con cá lớn ba cái. Dòng họ Thích khi ấy là người dân trong làng, tát ao cá và bắt được cả cá to lẫn cá nhỏ để ăn.

Cho nên ai đó có thần thông, có năng lực siêu nhiên nhưng những điều đó chưa chắc đã giúp ích cho họ nên họ sẽ chẳng giúp ích được cho ai. Vậy thì, chúng ta không nên ỷ lại, nương nhờ. Mấy năm trước, nhiều người truyền tai nhau sự cảm ứng trong các buổi lễ tam thời. Yêu ma quỷ quái nhập lên nhưng họ lại cho là thần kỳ. Cuối cùng

sự thần kỳ đó chẳng giúp ích được cho ai, phiền não vẫn phiền não, khổ đau vẫn khổ đau. Thậm chí người trực tiếp làm các buổi lễ vẫn phạm vào “*Sát, Đạo, Dâm*”.

Phật dạy chúng ta cần tu “*Giới Định Tuệ*”, diệt trừ “*Tham Sân Si*”. Đây là điều quan trọng. Nếu chúng ta trải qua những ngày tháng nghiêm túc và sống trong lời giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền, chúng ta có thể bảo vệ được bản thân mình. Hòa Thượng nói: “*Mình sẽ an ổn giữa những người bất ổn*”. Người sống không đúng giới luật, không đúng chuẩn mực, không đúng pháp luật thì luôn bất an. Người ra đường đi xe máy mà không đội mũ bảo hiểm sẽ không an. Những người lừa đảo ngày nay thường đánh vào nỗi sợ của con người. Nếu chúng ta sống đúng luật pháp, sống đúng chuẩn mực thì sẽ không sợ hãi.

Nếu chúng ta không Tham, không Sân, không Si, chúng ta sẽ minh tường mọi sự mọi việc. Lúc ấy, không cần năng lực siêu nhiên nào tới giúp. Muốn học cấp hai thì phải học cấp 1, muốn học cấp một thì phải trải qua mầm non. Không thể nào mà tự nhiên bước vào đại học, chúng ta phải trải qua quá trình học tập dần dần. Một điều rất dễ hiểu như vậy nhưng nhiều người không chịu hiểu. Họ nghe theo người có năng lực siêu nhiên, có thể nói ra 10 điều đúng cả 10. Tuy nhiên xét cho kỹ thì những điều họ nói ra toàn là để thỏa mãn tham dục tham cầu, tư lợi cá nhân như “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*nắm dục sáu trần*”, thậm chí là thỏa mãn “*tham sân si mạn*”. Họ không nói những điều giúp làm tăng trưởng giới hạnh, đức hạnh của chúng ta. Đức hạnh thì phải do chính mình tu tập, nỗ lực dài lâu mới đạt được. Không thể có chuyện tự nhiên hóa thành một người có đức hạnh.

Hòa Thượng nói rằng Phật Bồ Tát không dùng năng lực siêu nhiên để độ chúng sanh mà Ngài dùng sự tu tập của chính mình, nói một cách dễ hiểu hơn là các Ngài dùng thân giáo. Vậy thì, chúng ta ngày nay muốn giúp ích chúng sanh, chúng ta có thể dùng thân giáo, làm ra chuẩn mực, điển phạm.

Trước đây tôi từng biết hai người, rất thích năng lực siêu nhiên và họ chú trọng năng lực này. Sau này, họ đã sử dụng những năng lực đó để chiêu dụ lừa tình lừa tiền người khác. Nhiều người đến cung phụng, vây quanh nên họ đã chìm đắm trong “*Tài Sắc Danh Thực Thù*”. Họ chỉ làm được như vậy một thời gian ngắn 5-7 năm, thì cả hai đã chết. Nhân gian có câu: “*Lộc tận thì nhân vong*”, hưởng hết phước rồi thì mạng cũng không giữ được. Trong mạng không có mà dùng năng lực siêu nhiên để gạt người, thế thì mạng cũng không còn. Việc này, tưởng là việc nhỏ nhưng mỗi chúng ta phải cảnh giác.

Ngày nay việc dùng thần thông gạt người đã ít đi nhiều vì công nghệ thông tin phát triển nên con người đã có nhiều hiểu biết hơn. Tuy là ít nhưng vẫn còn. Đó là đối với những người ưa thích những năng lực siêu nhiên, người không chịu tu tập cải đổi tập khí phiền não bản thân mà vẫn muốn một ai đó giúp mình, muốn một bước lên trời cao. Năng lực siêu nhiên do Ma giúp thì chỉ tồn tại trong một thời gian ngắn. Tất cả

những năng lực từ sự tu tập, rèn luyện bản thân mới là năng lực thật có, còn năng lực tự nhiên có, bỗng nhiên có thì chúng ta phải xem lại.

Trước đây có người nói rằng họ đã đưa 100 người vãng sanh. Nếu có thể làm như vậy, chắc họ phải là Phật A Di Đà tái sanh. Tôi thấy họ đang vận động mọi người đóng góp xây dựng phòng hộ niệm do từ lâu chưa đủ kinh phí. Tôi nói với chú học trò đi cùng là nếu có một vài phòng vãng sanh thôi mà không xây nổi thì 100 vị Bồ Tát vãng sanh kia thật vong ân bội nghĩa.

Người học Phật chúng ta mỗi niệm đều là tri ân, cho dù ân đức chỉ nhỏ như giọt nước, chúng ta cũng mỗi niệm không quên, hướng hồ người ta giúp mình vãng sanh. Có đến 100 vị Bồ Tát vãng sanh nên kể cả 100 cái phòng vãng sanh như thế này các Ngài cũng có thể làm được. Đã vãng sanh thành Bồ Tát bất thối ở Tây Phương Cực Lạc, các Ngài sẽ biết chúng ta đang làm gì. Nếu chân thật làm vì lợi ích chúng sanh, lợi ích cộng đồng, lợi ích xã hội, thì các Ngài nhất định sẽ thành toàn cho chúng ta. Còn nếu làm vì tự tư tự lợi, vì danh vọng lợi dưỡng, các Ngài sẽ không hỗ trợ. Vậy thì có phải 100 vị được vãng sanh không hay là không có ai vãng sanh?

Chúng ta phải hết sức sáng suốt. Tu hành nơi nhà Phật phải tự mình nỗ lực, bắt đầu từ việc nhỏ rồi đến việc lớn dần, đặt lợi ích chúng sanh, lợi ích mọi người lên hàng đầu, hoàn toàn chí công vô tư. Một ý niệm tư lợi nhất định không khởi thì mới đúng với lời Phật dạy. Người tư lợi mới cần cầu năng lực siêu nhiên để mọi việc thành tựu. Người không tư lợi sẽ không cần khắc tâm, khắc ý để tự phiền não và việc làm của họ thành tựu cũng tốt mà không thành tựu cũng tốt.

Chủ đề của bài học hôm nay: *“Phật không dùng năng lực siêu nhiên để độ người”* là vấn nạn của rất nhiều người học Phật. Người thế gian thường chẳng để ý còn người học Phật lại rất để ý đến việc này. Nếu thế gian có xảy ra đại nạn kiếp nạn thì ngày ngày người ta vẫn phải sống lam lũ để trải qua ngày tháng, thậm chí đã có thông báo có bão nhưng họ vẫn phải gánh gồng bôn ba bán hàng ngoài đường vì nếu không làm thế con cái họ sẽ không sống được. Còn người học Phật lại lo lắng, chạy đôn chạy đáo, sợ mình bị đói bị khổ trong kiếp nạn.

Cuối cùng người không học Phật, không hiểu đạo lý thì an, thì bình thản mà người học Phật biết đạo lý, lại bất an. Có người hằng ngày khuyên người khác phải xem nhẹ việc sanh tử, xem nhẹ bệnh khổ, đến khi chính mình bị bệnh khổ thì lại khác. Mới báo là có bệnh thì đã đôn đáo muốn cắt cục bệnh ra ngoài. Như vậy mới chết! Thân thể con người có năng lực tái tạo, chỉ cần chỉnh sửa lại là được ngay. Ông Lý Mộc Nguyên được bác sĩ khẳng định chỉ còn sống được 3 tháng. Thế là công việc kinh doanh và thẻ ngân hàng ông trao cho mọi người, còn bản thân vào cư sĩ Lâm làm công quả, làm lợi ích cho chúng sanh. Ông tận tâm tận lực làm trong 3 tháng, 6 tháng, 1 năm thì thấy cơ thể vẫn bình thường. Qua một năm sau nữa, ông đi khám sức khỏe thì tế bào ung thư không còn nữa, thậm chí mười mấy năm sau ông vẫn sống khỏe.

Có một sư cô ở Trà Ôn, cứ mỗi lần tôi đến thăm, đều là đang ở ngoài vườn, quần áo luôn ướt đầm mồ hôi. Sư cô được bác sĩ chuẩn đoán bị bệnh ung thư và nói không quá 6 tháng là chết nhưng bây giờ đã 30 năm kể từ lúc bác sĩ phát hiện bệnh, cô vẫn sống bình thường. Sư cô luôn sống tích cực, vui vẻ, lúc nào cũng niệm Phật, lúc nào cũng tận tâm tận lực vì người. Trông sư cô rất khỏe, có lẽ còn sống vài chục năm nữa. Đây là tấm gương cho chúng ta học tập.

Hòa Thượng từng nói ung thư không làm cho người ta chết, nhưng nỗi sợ sẽ làm cho người ta chết. Đã là người học Phật, quan trọng nhất là phải thật tu thật làm thì mới có niềm tin. Bản thân tôi đã có hai lần bác sĩ khẳng định sẽ chết bất cứ lúc nào, vậy mà, đến giờ tôi vẫn chưa chết. Chuẩn đoán của vị bác sĩ đầu tiên cách đây hơn 10 năm và vị bác sĩ thứ hai, chuyên khoa tim, nói cách đây năm năm. Chẳng những không chết mà bây giờ tôi có thể lễ Phật nhanh, nửa tiếng là được hơn 300 lễ một cách rất bình thường. Thế nhưng trước đây, tôi chưa làm được! Lễ nhanh thì mắt hoa, đầu óc ong ong, mệt mỏi, thở không ra hơi. Để có được như vậy, tôi đã rèn luyện trong nhiều năm ròng. Không rèn luyện mà được như vậy hay sao? Năng lực siêu nhiên có thể giúp người ta làm được nhưng khi mất năng lực đó rồi thì dễ ngã ra chết vì hơi không phải của mình, máu không kịp lưu thông tuần hoàn.

Hòa Thượng nói: ***“Phật Bồ Tát A La Hán đều có thần thông nhưng các Ngài không sử dụng vào việc độ chúng sanh. Vì sao các Ngài không dùng năng lực siêu nhiên để độ chúng sanh? Bởi vì yêu ma quỷ quái đều dùng đến thần thông, đến năng lực siêu nhiên. Ngoài lậu tận thông, Ma không làm được, còn lại năm thần thông như thần túc thông, tha tâm thông, thiên nhĩ thông, thiên nhãn thông và túc mệnh thông, họ đều có hết.***

“Cho nên, nếu Phật cũng dùng thần thông thì người không có năng lực sẽ không cách nào phân biệt được chánh pháp và tà pháp. Phật Bồ Tát và Tổ sư Đại đức đều dùng giảng Kinh nói pháp để dạy học còn yêu ma quỷ quái không biết điều này, không thể làm được. Ma biết biến ra pháp thuật và ma thuật. Dùng ma thuật để lừa gạt chúng sanh.

“Người chân thật học Phật là phải làm đúng như những điều Phật đã làm. Đệ tử của Phật nhất định không dùng năng lực siêu nhiên nào đó để giáo hóa chúng sanh. Khi có nhân duyên đặc thù nhằm giúp ích chúng sanh, Phật Bồ Tát có dùng thần thông nhưng rất ít. Tuy nhiên, các Ngài không dùng việc này là phương thức chủ yếu khi làm giáo dục”.

Tôi từng khuyên người không làm việc sát sanh nhưng họ không nghe nên tôi cũng không sử dụng những sản phẩm có được từ việc sát sanh của họ. Do đó, tuy họ không nghe những vần nễ phục, rất ngại khi gặp tôi. Họ đã bị đồng tiền làm cho mờ mắt. Chúng ta khuyên họ theo đúng tinh thần của nhà Phật, đó là sống theo Bát Chánh Đạo

gồm: Chánh kiến, Chánh Tư duy, Chánh Ngữ, Chánh nghiệp, Chánh mạng, Chánh tinh tấn, Chánh niệm và Chánh định.

Quả đúng như lời Hòa thượng nói, nhiều người không nghe khuyên mà chạy theo những lời nói “*trên trời dưới biển*” của những kẻ lừa gạt. Họ còn cho rằng không cần giữ giới. Vậy hãy quán chiếu xem, tu hành mà không giữ giới thì tu cái gì? Và những thứ đạt được là đạt được cái gì? Câu trả lời là họ làm như vậy, họ cũng có thành tựu nhưng thành tựu trong ba đường ác chứ không phải là quả vị nơi Phật đạo.

Muốn biết một người có chân thật tu hành hay không thì phải xét trên cả phương diện lời nói, việc làm và đời sống của họ. Phật còn dùng thân giáo và cả khẩu giáo để giáo hóa chúng sanh. Ma không dùng giảng Kinh nói Pháp để làm giáo dục. Ma không thể bỏ đi những thú vui ở thế gian, không thể trải qua đời sống nghiêm túc, không thể ăn chay, không thể tu định. Tâm của họ luôn bao chao xao động. Họ dùng thần thông nhưng thần thông không thể cứu được chính bản thân họ. Một khi nghiệp lực đã đến rồi thì họ không thể tránh được, mạng của họ, họ còn không thể giữ được.

Từng có người muốn truyền cho tôi một câu chú để tôi có thể thấy được suy nghĩ của người khác. Tôi hoàn toàn từ chối vì hằng ngày bản thân mình tập khí phiền não còn đầy rẫy, kiểm soát còn chưa hết mà bây giờ gặp ai, mình cũng biết hết khởi tâm động niệm của họ thì quả thật là khổ không nói nên lời. Hoặc có người muốn tặng tôi 2 viên xá lợi Phật từ Tây Tạng mang qua, tôi cũng từ chối và khuyên họ mang lên chùa cho mọi người chiêm ngưỡng. Những người mang đến cho tôi những việc trên có đang an lành không hay vẫn khổ đau, vẫn bị mọi việc bức bách?

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!